Lietas Nr. 11095195009
Lietas arhīva Nr. KA04-0003-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 26.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Poļakova
tiesneši D.Dumbre, G.Kveska
piedaloties prokurorei S.Dombrovskai
zvērinātam advokātam A.Zvejsalniekam
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, saistībā ar apsūdzētā /pers. F/, personas kods /personas kods/, aizstāvja zvērināta advokāta Artūra Zvejsalnieka apelācijas sūdzību iztiesāja krimināllietu, kurā ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

konstatēja

ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu un notiesāts par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, proti, par svešas mantas tīšu bojāšanu šādos apstākļos:

2009.gada 23.augustā ap plkst.00.30 /pers. F/ tīši, dauzonīgu motīvu vadīts, izņēma no kabatas dzīvokļa atslēgu un ar to saskrāpēja virsbūves krāsojumu divpadsmit vieglajām automašīnām, kas bija novietotas ielas labajā malā iepretim ēkām, sākot no E.Smiļģa ielas 8 līdz E.Smiļģa ielai 32A, Rīgā, virzienā uz Slokas ielu, Rīgā, un tieši: 1) saskrāpēja /pers. H/ piederošās automašīnas ŠKODA FABIA, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. H/ mantisko zaudējumu Ls 150 apmērā; 2) saskrāpēja SIA ,,OUTDOOR LATVIA", reģ. Nr./reģistrācijas numurs 2/, piederošās automašīnas MITSUBISHI OUTLANDER, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 3/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai SIA ,,OUTDOOR LATVIA" mantisko zaudējumu Ls 549,17 apmērā; 3) saskrāpēja PSI ,,DARBA MEDICĪNA" SIA, reģ. Nr./reģistrācijas numurs 4/, piederošās automašīnas VW TIGUAN, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 5/, labās puses aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai PSI ,,DARBA MEDICĪNA" SIA mantisko zaudējumu Ls 198 apmērā; 4) saskrāpēja /pers. I/ piederošās automašīnas AUDI A4, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 6/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai /pers. I/ mantisko zaudējumu Ls 400 apmērā; 5) saskrāpēja /pers. J/ piederošās automašīnas VW GOLF, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 7/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. J/ mantisko zaudējumu Ls 300 apmērā; 6) saskrāpēja /pers. K/ piederošās automašīnas HONDA CIVIC, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 8/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai /pers. K/ mantisko zaudējumu Ls 200 apmērā; 7) saskrāpēja /pers. L/ piederošās automašīnas BMW 318, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 9/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurēja spārna krāsojumu, tādejādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. L/ mantisko zaudējumu Ls 340 apmērā; 8) saskrāpēja /pers. M/ piederošās automašīnas MAZDA 626, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 10/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī
aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. M/ mantisko zaudējumu Ls 200 apmērā; 9) saskrāpēja /pers. N/ piederošās automašīnas
MERCEDES BENZ Cl80, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 11/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai /pers. N/ mantisko zaudējumu Ls 240 apmērā; 10) saskrāpēja /pers. P/ piederošās automašīnas OPEL ASTRA, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 12/, labās puses aizmugurējā spārna un jumta krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. P/ mantisko zaudējumu Ls 100 apmērā; 11) saskrāpēja /pers. R/ piederošās automašīnas VW
GOLF, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 13/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajai /pers. R/ mantisko zaudējumu Ls 70 apmērā; 12) saskrāpēja /pers. S/ piederošās automašīnas, OPEL VECTRA, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 14/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojāja minēto automašīnu un nodarīja cietušajam /pers. S/ mantisko zaudējumu Ls 200 apmērā.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ tika sodīts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts

Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Cietušo/pers. H/ kaitējuma kompensācija Ls 150 (viens simts piecdesmit latu) apmērā, PSI „Darba medicīna" kaitējuma kompensācija Ls 198 (viens simts deviņdesmit astoņu latu) apmērā, /pers. V/ kaitējuma kompensācija Ls 400 (četri simts latu) apmērā, /pers. J/ kaitējuma kompensācija Ls 150 (simts piecdesmit latu) apmērā, /pers. K/ kaitējuma kompensācija Ls 200 (divi simti latu) apmērā, /pers. L/ kaitējuma kompensācija Ls 340 (trīs simti četrdesmit latu) apmērā, /pers. M/ kaitējuma kompensācija Ls 200 (divi simti latu) apmērā, /pers. N/ kaitējuma kompensācija Ls 240 (divi simti četrdesmit latu) apmērā, /pers. P/ kaitējuma kompensācija Ls 100 (viens simts latu) apmērā, /pers. R/ kaitējuma kompensācija Ls 70 (septiņdesmit latu) apmērā un /pers. S/ kaitējuma kompensācija Ls 200 (divi simti latu) apmērā nav apmierināta šajā procesā.

/pers. F/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. F/ aizstāvis – zvērināts advokāts A.Zvejsalnieks iesniedza apelācijas sūdzību.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2013.gada 5.marta lēmumu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta spriedums atstāts negrozīts.

2013.gada 5.martā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija pieņēmusi blakus lēmumu, ar kuru konstatēti būtiski Kriminālprocesa likuma pārkāpumi izmeklēšanas gaitā. Līdz ar to par nepieļaujamiem un neizmantojamiem pierādīšanā atzīti 2009.gada 23.augusta /pers. F/ nopratināšanas protokols un /pers. F/ 2009.gada 23.augusta vaļsirdīgā atzīšanās.

Apsūdzētā /pers. F/ aizstāvis A.Zvejsalnieks iesniedza kasācijas sūdzību, kurā lūdza atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts ar 2013.gada 28.maija lēmumu nolēma atcelt Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 5.marta lēmumu un blakus lēmumu, un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Apsūdzētā /pers. F/ aizstāvja A.Zvejsalnieka apelācijas sūdzībā norādīts, ka /pers. F/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav pierādīta. Aizstāvis norāda, ka attiecībā uz Krimināllikuma 185.pantu jākonstatē un jāpierāda mantas bojāšanas fakts. Ar mantas bojāšanu jāsaprot tāda kaitējuma nodarīšana, kura rezultātā samazinājusies mantas lietošanas vērtība tādā mērā, ka to vairs nevar pilnīgi izmantot pēc mantas nozīmes bez atbilstoša remonta, izlabošanas, atjaunošanas u.tml., lai atjaunotu tās derīgās īpašības. Attiecīgi, lai konstatētu /pers. F/ vainu, būtu jākonstatē un jāpierāda apsūdzībā norādīto transporta līdzekļu bojājumi un tas, kādā mērā tie samazinājuši šo transportlīdzekļu vērtību, kā arī to, ka nepieciešami remontdarbi transportlīdzekļu atjaunošanai.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 15.decembra lēmumu Nr. SKK-600/2010, kurā norādīts, ka nav iespējams konstatēt bojāšanas faktu un vienlaicīgi konstatēt, ka nav pierādīta sabojātā īpašuma vērtība un nodarītie zaudējumi. Tāpat sūdzības iesniedzējs citē Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 24.aprīļa lēmumā norādīto, ka automašīnas virsbūves bojājums, kurš neliedz ar automašīnu turpmāk pārvietoties, ir uzskatāms par mantas bojāšanu Krimināllikuma 185.panta izpratnē, ja ir konstatēta nepieciešamība veikt automašīnas remontu tās virsbūves atjaunošanai.

Uzskata, ka lietā nav pierādīts mašīnu bojāšanas fakts, tiesa nav norādījusi pierādījumus, uz kuriem pamatota mašīnu bojājuma fakta konstatācija.

Norāda, ka neviena automašīna, kuru bojāšana inkriminēta /pers. F/, nav tikusi apskatīta individuāli, izņemot automašīnu „Honda Civic", v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 8/. Mantas bojāšanas fakts konstatēts ar apskates protokolu. Norāda, ka nevienai automašīnai nav veikta ekspertīze, automašīnas nav bijušas jaunas, vairāki cietušie bojājumus konstatējuši pēc ilgāka laika, attiecīgi, skrāpējumi varējuši rasties arī citā laikā un apstākļos, par ko lietā nav izslēgtas saprātīgas šaubas. Uzskata, ka lietā bijis nepieciešams veikt ekspertīzi, lai konstatētu automašīnu virsbūves bojājumus.

Tāpat norāda, ka tiesa nav norādījusi ar it kā notikušo mantas bojāšanu nodarīto kaitējumu, bet tikai vispārīgi norādījusi uz skrāpējumiem. Tai pat laikā tiesa pamatoti noraidījusi cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas. Neviens no cietušajiem netika tiesā iesniedzis dokumentus, kas apliecinātu automašīnu remontu, remonta izmaksas vai automašīnas vērtības samazinājumu. Attiecīgi, nav saprotams, pēc kādiem kritērijiem tiesa vadījusies, kvalificējot noziedzīgo nodarījumu, ja nav konstatējams nodarītā kaitējuma apmērs.

Uzskata, ka tiesa ir izmantojusi nepieļaujamus pierādījumus, pie kam, dokumenti, uz kuriem tiesa atsauksies spriedumā, ir iegūti ar rupjiem procesuāliem pārkāpumiem. Tiesa atzinusi par pierādījumu 2009.gada 23.augusta procesuālās darbības ar /pers. F/, kas iegūtas pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 1.punktu, t.i., procesuālas darbības veiktas ar nepilngadīgo bez aizstāvja klātbūtnes.

Norāda, ka ir nepieņemams tiesas secinājums, ka /pers. F/ policijā nogādāts labprātīgi, līdz ar ko par viņa aizturēšanu nebija jāsastāda aizturēšanas protokols. Kā redzams no lietas materiāliem, /pers. F/ un /pers. C/ aizturējuši liecinieki, kuri tos nodevuši policijas darbiniekiem, pēc kā abi aizturētie ar policijas automašīnu nogādāti policijā. Pie minētajiem apstākļiem secināms, ka /pers. F/ un /pers. C/ brīvība bija ierobežota, viņi labprātīgi neieradās iecirknī, tādejādi tika pieļauts Kriminālprocesa likuma 266.panta pārkāpums.

Norāda, ka nav pieļaujams par pierādījumu izmantot /pers. F/ liecinieka statusā sniegtās liecības 2009.gada 23.augustā laikā no plkst.01.15 līdz plkst.01.35, jo /pers. F/ ticis aizturēts un vainots noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, līdz ar ko nebija pamata viņa pratināšanai liecinieka statusā, turklāt, bez advokāta klātbūtnes. Turklāt, /pers. F/ ticis pratināts laikā, kad kriminālprocess vēl nebija uzsākts.

Norāda, ka tiesa bez jebkāda speciālista atzinuma norādījusi, ka automašīnas tikušas sabojātas 2009.gada 23.augustā. Norāda, ka lietā nav nekādu pierādījumu tam, ka automašīnas tikušas skrāpētas ar atslēgu. Tas ir tikai pieņēmums, ko izdarījuši liecinieki.

Uzskata, ka lietā pastāv saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu, kuras tiesas izmeklēšanā netika novērstas.

Norāda, ka tiesas veiktais liecinieka /pers. C/ liecību vērtējums neatbilst Kriminālprocesa likuma 19.panta noteikumiem,

jo /pers. F/ un /pers. C/ tikuši aizturēti kopā, līdz ar ko secināms, ka sākotnēji abas personas vainotas noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, attiecīgi, abas minētās personas ieguva aizturēto statusu. /pers. C/, izvēloties savu aizstāvības taktiku, liecināja pret /pers. F/, tomēr faktiski /pers. C/ pirmstiesas procesā nopratināts kā liecinieks. Norāda, ka /pers. C/ liecības jāvērtē kontekstā ar notikušo, jo tiesā /pers. C/ skaidrojis, ka uzskatījis, ka arī viņu tur aizdomās par automašīnu skrāpēšanu. Norāda, ka, lai arī /pers. C/ 2009.gada 23.augustā tika aizturēts un nogādāts policijas telpās, nekāda procesuāla noformējuma tam nav. Uzskata, ka šādos apstākļos, ka liecinieks dažādos laikos sniedz dažādas liecības, pastāv šaubas par liecinieka liecību ticamību, kuras tulkojamas par labu apsūdzētajam. Turklāt, nevar uzskatīt, ka /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības ir patiesas, jo arī tiesā /pers. C/ liecinājis, būdams brīdināts par krimināatbildību. Norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka /pers. C/ kriminālprocesā pratināts nepareizā procesuālā statusā, jo viņš tika aizturēts 2009.gada 23.augustā kopā ar /pers. F/, līdz ar ko /pers. C/, sniedzot liecības kā liecinieks, bija informēts par pienākumu sniegt liecības, tomēr praktiski izvēlējās aizstāvības pozīciju, jo tika informēts, ka /pers. F/ it kā liecinājis pret viņu.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta spriedumu un taisīt jaunu, /pers. F/ attaisnojošu spriedumu.

Atkārtoti izskatot lietu apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ aizstāvja iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja un norādīja, ka viņš neatzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atcelt un taisīt lietā jaunu attaisnojošu spriedumu.

Aizstāvis A.Zvejsalnieks lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, taisīt lietā attaisnojošu spriedumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore formāli ir grozījusi apsūdzību, bet cietušo liecībās zaudējums formulēts kā materiālais zaudējums, nevis kā automašīnas bojājums. Liecinieki nevarēja redzēt /pers. F/ inkriminēto darbību izdarīšanu, atslēgas nav bijušas apsūdzētā rokās, bet vilkās pa zemi. Atslēgas tika izņemtas, bet ekspertīze nav veikta. Turklāt aizstāvis lūdza pieņemt blakus lēmumu par policijas darbinieku rīcību, kuri ir pratinājuši nepilngadīgo /pers. F/ bez vecāku un advokāta klātbūtnes. Minēto /pers. F/ nopratināšanas protokolu atzīt par nepieļaujamu pierādījumu. Aizstāvis norāda, ka pastāv pamats Krimināllikuma 49.[1]panta noteikumu piemērošanai un /pers. F/ atbrīvošanai no soda gadījumā, ja tiesa secinās, ka lietā ir pamatoti taisīts notiesājošs spriedums.

Prokurore S.Dombrovska lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu saskaņā ar apelācijas instances tiesas sēdē celto apsūdzību. Nosakot /pers. F/ sodu, piemērot Krimināllikuma 49.[1].panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus un sodīt /pers. F/ ar piespiedu darbu uz 80 stundām.

Izskatījusi krimināllietu apelācijas instances tiesas sēdē, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, iesniegtās apelācijas sūdzības motīvus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. F/ pamatoti tika atzīts par vainīgu un notiesāts par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore Kriminālprocesa likuma 462.panta kārtībā sakarā ar noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu maiņu, nemainoties noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai, sākotnēji rakstiski un vēlāk arī fiksējot precizējumus tiesas sēdes protokolā, ir grozījusi /pers. F/ pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas celto apsūdzību.

Grozītajā apsūdzībā norādīts, ka /pers. F/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, un proti:

2009.gada 23.augustā ap plkst.00.30 /pers. F/ tīši, dauzonīgu motīvu vadīts, nolūkā bojāt svešu mantu, izņēma no kabatas dzīvokļa atslēgu un ar to saskrāpēja virsbūves krāsojumu divpadsmit vieglajām automašīnām, kas bija novietotas ielas labajā malā iepretim ēkām, sākot no E.Smiļģa ielas 8 līdz E.Smiļģa ielai 32A, Rīgā, virzienā no Slokas ielas, Rīgā, un tieši:

1) saskrāpēja /pers. H/ piederošās automašīnas SKODA FABIA, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 150 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 213,43;

2) saskrāpēja SIA "DNB Nord Līzings" īpašumā un SIA „OUTDOOR LATVIA" reģ. Nr./reģistrācijas numurs 2/, turējumā esošās automašīnas MITSUBISHI OUTLANDER. v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 3/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 549,17 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 781,40;

3) saskrāpēja SIA /Nosaukums C/ īpašumā un PSI „DARBA MEDICĪNA" SIA, reģ.Nr./reģistrācijas numurs 4/, turējumā esošās automašīnas VW TIGUAN, v.r.n.z./reģistrācijas numurs 5/, labās puses aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 158,56 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 225,61;

4) saskrāpēja /pers. I/ piederošās automašīnas AUDI A4, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 6/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējo un aizmugurējo spārnu krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 400 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 569,15;

5) saskrāpēja /pers. J/ piederošās automašīnas VW GOLF v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 7/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 150 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 213,43;

6) saskrāpēja /pers. K/ piederošās automašīnas HONDA CIVIC, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 8/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57;

7) saskrāpēja /pers. O/ piederošās un /pers. L/ lietošanā esošās automašīnas BMW 318 v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 9/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot automašīnu Ls 240 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 341,49;

8) saskrāpēja /pers. M/ piederošās automašīnas MAZDA 626, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 10/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57;

9) saskrāpēja /pers. N/ piederošās automašīnas MERCEDES BENZ ?180, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 11/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 183,47 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 261,04;

10) saskrāpēja /pers. P/ piederošās automašīnas OPEL ASTRA, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 12/, labās puses aizmugurējā spārna un jumta krāsojumu Ls 100 vērtībā kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 142,29;

11) saskrāpēja /pers. R/ piederošās automašīnas V W GOLF, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 13/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 70 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 99,60;

12) saskrāpēja /pers. S/ piederošās automašīnas OPEL VECTRA v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 14/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57.

Tādējādi /pers. F/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Turklāt apelācijas instances tiesas sēdē prokurore ir norādījusi, ka grozītajā apsūdzībā viņa kļūdaini ir norādījusi, ka bojātās automašīnas tika novietotas virzienā no Slokas ielas Rīgā, grozot apsūdzību prokurore ir sajaukusi pirmā apsūdzības teikuma jēgu, būdama pārliecināta, ka tajā tiek norādīts nevis automašīnu novietošanas virziens, bet gan apsūdzētā /pers. F/ un liecinieka /pers. C/ kustību virziens. Šī iemesla dēļ, rūpīgi izpētot minētā teikuma saturu, prokurore ir lūgusi grozīt apsūdzību un 2016.gada 16.maijā grozītajā apsūdzībā teikumu:

2009.gada 23.augustā ap plkst.00.30 /pers. F/ tīši, dauzonīgu motīvu vadīts, nolūkā bojāt svešu mantu, izņēma no kabatas dzīvokļa atslēgu un ar to saskrāpēja virsbūves krāsojumu divpadsmit vieglajām automašīnām, kas bija novietotas ielas labajā malā iepretim ēkām, sākot no E.Smiļģa ielas 8 līdz E.Smiļģa ielai 32A, Rīgā, virzienā no Slokas ielas, Rīgā.

grozīt uz teikumu:

2009.gada 23.augustā ap plkst.00.30 /pers. F/ tīši, dauzonīgu motīvu vadīts, nolūkā bojāt svešu mantu, izņēma no kabatas dzīvokļa atslēgu un ar to saskrāpēja virsbūves krāsojumu divpadsmit vieglajām automašīnām, kas bija novietotas ielas labajā malā iepretim ēkām, sākot no E.Smiļģa ielas 8 līdz E.Smiļģa ielai 32A, Rīgā, virzienā uz Slokas ielu, Rīgā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētais tiesas sēdē veiktais grozījums, kas tika fiksēts tiesas sēdes protokolā, atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un krimināllietas materiālos iegūtiem pierādījumiem.

Apsūdzētais /pers. F/ paziņoja, ka viņam ir saprotama apelācijas instances tiesas sēdē grozītās apsūdzības būtība, savu vainu viņam celtajā apsūdzībā viņš neatzīst, uztur aizstāvja iesniegto sūdzību un lūdz viņu attaisnot.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtēja lietā esošos pierādījumus, pamatoti ir notiesājusi /pers. F/ Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un lietā nepastāv apstākļi, kas katrā ziņā izraisa pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanu pēc būtības.

Apstāklis, ka valsts apsūdzība apelācijas instances tiesas sēdē ir grozījusi apsūdzību 462.panta otrās daļas noteiktajā kārtībā pats par sevi nav uzskatāms par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai, jo mainoties noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, noziedzīga nodarījuma juridiskā kvalifikācija veikto grozījumu rezultātā netika mainīta.

Krimināļprocesa likuma 455.panta trešā daļa noteic, ka pat tiesa pati var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Pastāvot apstākļiem, kad šos faktiskos apstākļus groza valsts apsūdzības uzturētājs ar savu Krimināļprocesa likuma 462.panta otrās daļā kārtībā pieņemto lēmumu, minētais lēmums savlaicīgi tika izsniegts apsūdzētajam un viņa aizstāvim, dodot laiku sagatavoties grozītai apsūdzībai, apelācijas instances tiesa secina, ka tādā veidā apsūdzētā tiesības uz aizstāvību netika pārkāptas un /pers. F/ procesuālais stāvoklis netika pasliktināts.

Turklāt Krimināļprocesa likuma 564.panta piektā daļa norāda uz to, ka ja apelācijas instances tiesa konstatē tādus noziedzīgā nodarījuma apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, tā sniedz jaunu noziedzīgā nodarījuma aprakstu.

Ievērojot, ka apelācijas instances tiesas sēdē izskatāmās sūdzības ietvaros tika grozīta /pers. F/ celtā apsūdzība, minētie grozījumi nav tik būtiski, kuru dēļ lietā būtu taisāms pilnīgi jauns spriedums, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Krimināļprocesa likuma 564.panta piektās daļas noteikumiem lietā sniedzams jauns noziedzīgā nodarījuma apraksts, kurš ir atzīstams par pamatotu un pilnīgi apstiprinās ar lietā iegūtiem pierādījumiem.

/pers. F/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, un proti:

2009.gada 23.augustā ap plkst.00.30 /pers. F/ tīši, dauzonīgu motīvu vadīts, nolūkā bojāt svešu mantu, izņēma no kabatas dzīvokļa atslēgu un ar to saskrāpēja virsbūves krāsojumu divpadsmit vieglajām automašīnām, kas bija novietotas ielas labajā malā iepretim ēkām, sākot no E.Smiļģa ielas 8 līdz E.Smiļģa ielai 32A, Rīgā, virzienā uz Slokas ielu, Rīgā, un tieši:

1) saskrāpēja /pers. H/ piederošās automašīnas SKODA FABIA, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 150 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 213,43;

2) saskrāpēja SIA "DNB Nord Līzings" īpašumā un SIA „OUTDOOR LATVIA" reģ. Nr./reģistrācijas numurs 2/, turējumā esošās automašīnas MITSUBISHI OUTLANDER. v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 3/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 549,17 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 781,40;

3) saskrāpēja SIA "Hipolīzings" īpašumā un PSI „DARBA MEDICĪNA" SIA, reģ. Nr./reģistrācijas numurs 4/, turējumā esošās automašīnas VW TIGUAN, v.r.n.z./reģistrācijas numurs 5/, labās puses aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 158,56 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst

EUR 225,61;

4) saskrāpēja /pers. I/ piederošās automašīnas AUDI A4, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 6/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējo un aizmugurējo spārnu krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 400 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 569,15;

5) saskrāpēja /pers. J/ piederošās automašīnas VW GOLF, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 7/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 150 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 213,43;

6) saskrāpēja /pers. K/ piederošās automašīnas HONDA CIVIC, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 8/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57;

7) saskrāpēja /pers. O/ piederošās un /pers. L/ lietošanā esošās automašīnas BMW 318, v.r.n.z. /reģistrācijas numurs 9/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot automašīnu Ls 240 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 341,49;

8) saskrāpēja /pers. M/ piederošās automašīnas MAZDA 626, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 10/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57;

9) saskrāpēja /pers. N/ piederošās automašīnas MERCEDES BENZ ?180, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 11/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 183,47 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 261,04;

10) saskrāpēja /pers. P/ piederošās automašīnas OPEL ASTRA, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 12/, labās puses aizmugurējā spārna un jumta krāsojumu Ls 100 vērtībā kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 142,29;

11) saskrāpēja /pers. R/ piederošās automašīnas V W GOLF, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 13/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 70 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 99,60;

12) saskrāpēja /pers. S/ piederošās automašīnas. OPEL VECTRA, v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 14/, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju, kā arī priekšējā un aizmugurējā spārna krāsojumu, tādējādi sabojājot minēto automašīnu Ls 200 vērtībā, kas pēc Eiro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas atbilst EUR 284,57.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Neskatoties uz to, ka /pers. F/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, viņa vaina Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnīgi pierādīta ar lietā iegūtiem pierādījumiem, kurus analizējusi pirmās instances tiesa savā spriedumā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. F/ vaina pilnīgi apstiprinās ar cietušo /pers. K/, /pers. V/, /pers. J/, /pers. M/, /pers. N/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kurtu analīze ir sniegta pirmās instances tiesas sēdē un kurus apelācijas instances tiesa atzīst par iespējamu neatkārtot, izmantojot Kriminālprocesa likuma 564.panta sestās daļas noteikumus.

Apelācijas instances tiesas sēdē tika nopratināts cietušais /pers. L/, kurš paskaidroja, ka viņš lietoja māsai /pers. O/ piederošo automašīnu BMW ar v.n.r.z. /reģistrācijas numurs 9/. 2009.gada 22.augusta vakarā nolicis automašīnu /adrese 2/. Švīkas automašīnai nebija. 2009.gada 24.augustā plkst.07.00, pieejot pie automašīnas, pamanīja lielu, garu švīku automašīnas labajā pasažieru pusē, no automašīnas aizmugurējā luktura līdz priekšējam lukturim. Automašīnai nebija KASKO apdrošināšanas. Konsultējoties ar specialistiem, viņš ir konstatējis, ka automašīnai varēja būt nodarīts kaitējums Ls 340 apmērā. Ņemot vērā, ka viņam nebija šādu līdzekļu veikt automašīnas remontu autoservisā, automašīnu ir remontējis pats, remonts viņam izmaksāja Ls 240. Līdz ar to automašīnai nodarīto bojājumu vērtība samazināma par Ls 100, sastāda Ls 240 jeb EUR 341,49.

Gan uz pirmās instances tiesas sēdi, gan uz apelācijas instances tiesas sēdi vairākkārt tika aicināti cietušie /pers. H/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/, cietušo SIA "Outdoor Latvija" un PSI "Darba Medicīna" pārstāvji.

Tika noskaidrots, ka par SIA "Darba medicīna" if P&C Insurance AS Latvijas filiāles atlīdzību regulētājs ir norādījis, ka transportlīdzeklim VW Tiguan, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs 5/, aptuvenie kopējie zaudējumi ir noteikti EUR 225,61 (LVL 158,56), no kā maksas gadījumā tiks atskaitīts klienta pašrisks EUR 142,29 (LVL 100) (lietas 2.sējuma 229.lapa).

Attiecībā par cietušajai /pers. N/ piederošo automašīnu Mercedes Benz C180 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs 11/, noskaidrots, ka apdrošināšanas atlīdzība /pers. N/ izmaksāta EUR 161,45 apmērā (lietas 2.sējuma 212.lapa), pie apdrošināšanas atlīdzības izmaksas tika ieturēta no klienta pašriska daļa EUR 99,60 apmērā (lietas 2.sējuma 228.lapa). Tādējādi, tika noskaidrots, ka automašīna tika sabojāta par Ls 183,47, jeb EUR 261,04.

Neskatoties uz to, ka cietušais /pers. J/ jau pirmās instances tiesas sēdē norādīja, ka viņa automašīna tika sabojāta par Ls 150 nevis Ls 300, kā viņš to ir bijis norādījis agrāk, pirmās instances tiesa sprieduma aprakstošajā daļā nebija grozījusi sabojātās automašīnas vērtību, tādējādi norādot faktiskiem apstākļiem neatbilstošas ziņas.

Visi minētie gadījumi guva atspoguļojumu prokurores grozītajā apsūdzībā, attiecīgi samazinot sabojāto automašīnu vērtību.

Neskatoties uz vairākkārtējiem cietušo atkārtotiem izsaukumiem, daļa no cietušajiem uz tiesas sēdi nav ieradusies, ievērojot, ka no notikumu dienas ir pagājuši gandrīz 7 gadi, cietušo pieteiktās kaitējuma atlīdzības netika apmierinātas, pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā netika pārsūdzēts, secināms, ka cietušie ir zaudējuši interesi par tik ilgstošā laika posmā izskatāmo krimināllietu un izvairās no ierašanas tiesā.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesas sēdē minēto liecinieku liecības pilnīgi pamatoti tika

nolasītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā.

Apelācijas instances tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi tam, ka pastāv pamats neticēt cietušo pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām. Minētās liecības atreferētas pirmās instances tiesas spriedumā un apelācijas instances tiesa Kriminālprocesa likuma 564.panta sestās daļas kārtībā atzīst par iespējamu tās neatkārtot.

Apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu zvērināta advokāta norādi par to, ka automašīnas varēja tikt sabojātas citos apstākļos, ņemot vērā, ka virkne cietušo ir griezusies ar iesniegumiem policijā nevis uzreiz 2009.gada 20.augustā, kad notika noziedzīgais nodarījums, bet nedaudz vēlāk.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt pirmās instances tiesas secinājumus par to, ka visas automašīnas, par kuru tīšu bojāšanu ir celta apsūdzība /pers. F/, ir sabojātas tieši 2009.gada 23.augustā pēc plkt.00.30. Apsūdzētais /pers. F/ un notikumu aculiecinieks /pers. C/ tika aizturēti noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā un laikā, tika izsaukti policijas darbinieki un veikta notikumu vietas apskates, kuras rezultātā tika konstatēti bojājumi visām 12 automašīnām, par kuru bojāšanu /pers. F/ ir celta apsūdzība (lietas 1.sējuma 7.-8.lapa).

Liecinieki /pers. E/, /pers. T/, /pers. U/ un /pers. D/ ir bijuši /pers. F/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma aculiecinieki. Minēto liecinieku tiesas sēdē sniegtās un pirmās instances tiesas spriedumā analizētās liecības pārliecinoši norāda uz to, ka visas automašīnas ir saskrāpējis /pers. F/. Minēto liecinieku liecības ir bijušas konsekventas gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē, tajās sniegtās ziņas veido pilnu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas ainu un izslēdz visas saprātīgās šaubas par /pers. F/ celtās apsūdzības pamatotību.

Minēto liecinieku liecības pilnīgi apstiprinās ar liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajām liecībām.

2009.gada 31.augustā /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka Rīgas svētkos pēc salūta pavadījis /pers. F/ uz mājām Ed.Smiļģa ielā pie viņa vecāsmātes. Ejot pa Ed.Smiļģa ielu, /pers. F/ paņēma atslēgu labajā rokā un sāka skrāpēt automašīnas. Atceras, ka saskrāpēja automašīnu Opel Vectra zilā krāsā. /pers. F/ vilka svītru no viena automašīnas gala līdz otram. Viņš jautājis, kāpēc tā dara, /pers. F/ atbildējis: "prikola pēc". Turot atslēgu labajā rokā, /pers. F/ turpinājis skrāpēt automašīnas, ejot uz priekšu. /pers. F/ saskrāpēja ļoti daudzas automašīnas. Kad izgājuši līdz krustojumam ar Strazdu ielu, pie viņiem pieskrējuši divi vīrieši, aizturējuši viņus, veda atpakaļ uz mašīnām un rādīja saskrāpējumus. Atpakaļ ejot redzējis, ka visas automašīnas, kas stāvēja rindā, ir saskrāpētas. Atslēgas /pers. F/ ir piekārtas ķēdē pie biksēm, ar tām /pers. F/ arī skrāpēja automašīnas. Viņš skrāpēja automašīnas līdz vietai, kur viņus aizturēja. (lietas 1.sējuma 158.-159.lapa).

2009.gada 2.novembrī liecinieks /pers. C/ papildus liecināja, ka bija dzirdams brīdis, kad /pers. F/ skrāpēja automašīnas. Uz ielas neviena cita cilvēka nebija. Viņi gājuši divatā, gar mašīnām, pa ietvi (lietas 1.sējuma 160.lapa).

Minētās /pers. C/ liecības pilnīgi saskan ar liecinieku /pers. E/, /pers. T/, /pers. U/, /pers. D/ sniegtajām liecībām par to, ka sēžot lapenē viņi dzirdējuši metāla troksni, kas tuvojās. Tad tieši pretī mājai redzējuši divus jauniešus, kas skrāpē stāvošās automašīnas. Skrāpēja apsūdzētais, otrs gāja blakus. Neviens cits to darīt nevarēja, jo citu cilvēku uz ielas nebija. Automašīnas tika skrāpētas ar atslēgu, kas tika piekarināta pie ķēdes. Aizturēšanas brīdī atslēgu bunte /pers. F/ bija rokā. Jaunieši piedāvājuši naudu, lai netiktu saukta policija, bet liecinieki izsauca policiju. /pers. C/ tika pratināts liecinieka statusā, jo liecinieki /pers. E/, /pers. T/, /pers. U/ un /pers. D/ uzreiz norādīja, ka automašīnas ir skrāpējis viens /pers. F/. Uz nopratināšanas laiku viņš bija sasniedzis pilngadību. Izvērstākas liecības viņš ir devis nevis uzreiz pēc aizturēšanas, bet nedēļu un vairākus mēnešus pēc notikuma. /pers. F/ tika atzīts par aizdomās turēto personu jau 2009.gada 26.augustā un šis fakts nevarēja atstāt iespaidu uz /pers. C/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesa laikā, jo /pers. C/ 2009.gada 31.augustā un 2.novembrī nebija pamata uzskatīt, ka viņš tiek turēts aizdomās par automašīnu bojāšanu. Pirms nopratināšanas /pers. C/ tika izskaidrotas viņa kā liecinieka procesuālās tiesības un viņš tika brīdināts par krimināltbildību par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot apstākļus, kas saistīti ar /pers. C/ sniegto liecību grozīšanu pirmās instances tiesas sēdē, pamatoti nākusi pie atzinuma, ka pirmās instances tiesā /pers. C/, būdams brīdināts par krimināltbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, ir sniedzis nepatiesas liecības, un viņa rīcībā ir saskatāmas Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Turklāt savā lēmumā tiesa nav norādījusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku – pirmās instances tiesā nepatiesu liecību sniegšanas datumu.

Kriminālprocesa likuma 371.panta piektā daļa noteic, ka tiesnesis, vai tiesa pieteikumu, materiālus vai ziņas, kas iegūtas iztiesāšanā, bez izlemšanas nosūta izmeklēšanas iestādei vai – likumā noteiktajos gadījumos – prokuratūrai.

Kriminālprocesa likuma 473.panta sestā daļa paredz, ka lēmumu par apzināti nepatiesas liecības, atzinuma vai tulkojuma konstatāciju vai par piespiešanas dot nepatiesu liecību, atzinumu vai izdarīt tulkojumu konstatāciju, vai arī nepamatotas atteikšanās dot liecību, atzinumu vai izdarīt tulkojumu konstatāciju tiesa pieņem vienlaikus ar spriedumu. Lēmumu nosūta izmeklēšanas iestādei.

Pastāvot šādam krimināltiesiskam minētā jautājuma regulējumam, pirmās instances tiesa nelikumīgi ir pieņēmusi lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. C/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas un minētais pirmās instances tiesas lēmums ir atceļams kā nelikumīgs.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma noteikumiem, tiesai bija pienākums pieņemt lēmumu, ar kuru tiek konstatētas /pers. C/ rīcībā noziedzīgā nodarījuma pazīmes un nosūtīt to izmeklēšanas iestādei jautājuma izlemšanai par kriminālprocesa uzsākšanu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts, Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā.

Atceļot pirmās instances tiesas 2012.gada 21.augusta lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. F/, apelācijas instances tiesai vairs nepastāv pamats Kriminālprocesa likuma 473.panta sestās daļas kārtībā ziņot par /pers. C/ nepatiesu liecību sniegšanu pirmās instances tiesas 2012.gada 14.maija sēdē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Krimināllikuma 56.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka personu nevar saukt pie krimināatbildības, ja no dienas, kad tā izdarījusi krimināpārkāpumu, pagājuši divi gadi.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka no /pers. C/ izdarītā krimināpārkāpuma ir pagājuši četri gadi, tātad ir iestājies krimināatbildības noilgums.

Krimināllietu tiesas kolēģija, neskatoties uz to, ka nepastāv vairs pamats /pers. C/ saukšanai pie krimināatbildības par nepatiesas liecību sniegšanu pirmās instances tiesas sēdē, par ticamām atzīst minētā liecinieka pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās viņš atklāti un detalizēti stāsta par /pers. F/ rīcību, sabojājot 12 automašīnas. Minētās liecības apstiprinās ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem, kas objektīvi analizēti pirmās instances tiesas spriedumā.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumiem par to, ka /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības atzīstamas par pieļaujamu pierādījumu.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā, būdams nepilngadīga persona, 2009.gada 23.augustā, ir sniedzis liecības bez aizstāvja piedalīšanās, kura piedalīšanās ir obligāta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta noteikumiem. Turklāt nopratinot nepilngadīgo personu kā liecinieku pratināšanā ir tiesības piedalīties viņa tuviniekam vai vienam no likumiskajiem pārstāvjiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 152.panta noteikumiem.

Pastāvot apstākļiem, kad /pers. F/ nopratināšanas laikā tika pieļauti Kriminālprocesa likuma pārkāpumi, kas liedz konkrētā pierādījuma izmantošanu, apelācijas instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas kārtībai atzīst /pers. F/ 2009.gada 23.augusta nopratināšanas protokolu un pašrocīgi rakstītu atzīšanos par nepieļaujamiem pierādījumiem.

Par policijas darbinieku pieļautajiem kriminālprocesa likuma pārkāpumiem Krimināllietu tiesas kolēģija nesaskata pamatu ziņot augstākstāvošām amatpersonām tā iemesla dēļ, ka no /pers. F/ nopratināšanas dienas ir pagājuši gandrīz 7 gadi.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā sniegtajam 2010.gada 5.augusta trasoloģiskās ekspertīzes atzinuma vērtējumam un neatzīst to par pierādījumu lietā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka nav pamata neticēt cietušajiem, kas noteica bojātās automašīnas vērtību. Kā tas ir redzams no izziņām, kuras izsniedza apdrošināšanas iestādes, apdrošināšanas iestāžu vērtējums nav lielā mērā atšķīries no tā vērtējuma, kuru sniedza paši cietušie – bojāto automašīnu īpašnieki. Gadījumos, kad cietušo vērtējums pārsniedza summas, kas tika izmantotas bojājumu likvidēšanai, cietušie godīgi to atzina un samazināja bojātās automašīnas vērtējumu. Tiesas sēdē cietušie apstiprināja savu sniegto vērtējumu. Vislielākie zaudējumi tika nodarīti SIA "OUTDOOR" turējumā esošajai automašīnai MITSUBISHI OUTLANDER valsts Nr. /reģistrācijas numurs 3/ un šo zaudējumu patiesīgumu apstiprina AAS "Gjensidige Baltic" izziņa par to, ka nodarīto zaudējumu apjoms sastāda Ls 549,17 (jeb EUR 781,40) (lietas 1.sējuma 29.lapa).

Kā apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja cietušais /pers. L/, nodarītie zaudējumi nevar būt atkarīgi no automašīnas izlaiduma gada, jo dažreiz daudz vecāka izlaiduma gada automašīnas detaļas, kas noņemtas no ražošanas, tiek vērtētas daudz lielākā naudas izteiksmē.

Likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pants noteic, ka priekšmetu vērtība nosakāma atbilstoši tirgus cenām vai tām pielīdzinātām cenām nodarījuma izdarīšanas laikā.

Apelācijas instances 2016.gada 17.februāra tiesas sēdē prokurore ir lūgusi izsaukt uz tiesas sēdi cietušos, kas netika nopratināti pirmās instances tiesas sēdē. Apmierinot minēto prokurores lūgumu, tiesa ir norādījusi prokurorei, ka minēto cietušo ierašanos uz tiesas sēdi nebija iespējams nodrošināt vairāku gadu garumā, sakarā ar ko tika pārkāptas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Atbildot uz tiesas jautājumu, prokurore ir norādījusi, ka viņa uzskata par nepieciešamu aicināt kādu specialistu, kas varētu palīdzēt noskaidrot bojātās mantas vērtību. Lietas iztiesāšana tikusi atlikta sakarā ar cietušo atkārtotu aicināšanu uz tiesas sēdi un BTA Apdrošināšanas atlīdzību departamenta darbinieka /pers. AT/ aicināšanu uz tiesas sēdi 2016.gada 22.aprīlī. 2016.gada 22.aprīlī /pers. AT/ uz tiesas sēdi bija ieradies, bet nebija ieradies apsūdzētais /pers. F/ norādot uz saslimšanu, kuru tiesa nevarēja atzīt par pilnīgi attaisnojošu un paziņoja, ka apsūdzētajam ir nepieciešams iesniegt darba nespējas lapu, kas būtu par pamatu atzīt par attaisnojošu apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdi.

Uz nākamo tiesas sēdi 2016.gada 16.maijā /pers. F/ tiesai attaisnojošu dokumentu nav piestādījis, viņa aizstāvis tiesas procesa sākumā pieteica noraidījumu tiesas sastāvam sakarā liecinieka /pers. AT/ aicināšanu uz tiesas sēdi, uzskatot, ka tas tika darīts pēc tiesas iniciatīvas, kas pēc apelācijas instances tiesas viedokļa ir aizstāvja subjektīvs viedoklis. 2016.gada 16.maijā lieta tika skatīta citā tiesnešu sastāvā, no iepriekšēja sastāva piedaloties tikai tiesnesei-referentei. Tiesa nav apmierinājusi pieteikto noraidījumu, bet uzskatot, ka lietā iegūts tāds pierādījumu kopums, kas dod pamatu tiesai tos izvērtēt un izdarīt secinājumus, balstoties uz tiem pierādījumiem, kas ir iegūti krimināllietā, nolēma nepratināt tiesas sēdē kā liecinieku /pers. AT/. Turklāt minētājā tiesas sēdē prokurore ir iesniegusi apsūdzības grozījumus.

Taisot galīgo nolēmumu lietā, apelācijas instances tiesa pārliecinājās par pieņemtā lēmuma pamatotību, ievērojot to, ka Augstākās tiesas norāde par bojātās mantas vērtības nenoskaidrošanu vērtējama kopsakarā ar Augstākās tiesas atzinumu par to, ka Krimināllikuma 185.panta paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība. Augstākā tiesa norādīja, ka no apelācijas instances tiesas sprieduma izriet, ka apsūdzība /pers. F/ ir celta par tiem zaudējumiem, kas radušies vai var rasties īpašniekiem, atjaunojot bojātās automašīnas.

Apelācijas instances tiesas sēdē grozot /pers. F/ celto apsūdzību, prokurore ir novērsusi Augstākās tiesas norādīto apsūdzības trūkumu.

No tiesu prakses izriet, ka pastāv liela praktiska nozīme apsūdzībai, kas tiek celta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Tā ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 13.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas

tika notiesāts J.V. par tīšu automašīnas bojāšanu, nodarot cietušajam A.P. materiālo kaitējumu Ls 295,72 apmērā *(Sk. lietu Nr.11092116110, lietvedības Nr. K32-162-11/5)*.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2012.gada 21.februāra spriedumu J.V. tika atcelts pirmās instances tiesas spriedums, J.V. tika atzīts par nevainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un attaisnots, attaisnojošo spriedumu pamatojot ar to, ka Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība. *(Sk. lietu Nr. KA04-108-12/23)*.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2102.gada 25.maija lēmumu Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 21.februāra spriedums tika atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesai, atzīstot, ka apelācijas instances tiesas secinājums par noziedzīga nodarījuma objekta neesamību ir kļūdains un pretrunā ar pašas tiesas konstatēto, ka cietušajam ar apsūdzībā norādītajām apsūdzētā J.V. darbībām ir nodarīts mantisks zaudējums, bojāta manta *(Sk. lietu Nr.SKK-246/12)*.

Izskatot krimināllietu atkārtoti apelācijas instances tiesā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2012.gada 13.septembra spriedumu pirmās instances tiesas spriedumu daļā par J.V. atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas atstāja negrozītu. Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore tiesas debatēs lūdza grozīt apsūdzību, aizstājot vārdus – nodarot cietušajam A.P. materiālo kaitējumu Ls 295,72 apmērā – ar vārdiem – cietušajam A.P. sabojājot mantu par Ls 295,72. Tiesas kolēģija atzina, ka konkrētajā gadījumā noziedzīga nodarījuma objekts ir fiziskas personas mantiskās intereses un tā objektīvā puse izpaužas kā svešas mantas bojāšana *(Sk. lietu KA04-0649-12/19)*.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2012.gada 23.novembra lēmumu tika atteikts pārbaudīt minētā Rīgas apgabaltiesas nolēmuma tiesiskumu.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada prakses apkopojumā "Tiesu prakse krimināllietās par mantas iznīcināšanu un bojāšanu" tika pievērsta uzmanība lietai, kurā ar Daugavpils tiesas 2012.gada 29.marta spriedumu S.I. tika notiesāts pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, konstatējot, ka, lai zādzības nolūkā iekļūtu telpā, ar kāju iesperot pa ieejas durvīm, apsūdzētais salauza durvju bloku ar slēdzeni, kuru atjaunošanai nepieciešami Ls 64,10. Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2012.gada 7.novembra lēmumu atzina, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par S.I atzīšanu par vainīgu un sodīšanu par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nosūtot lietu jaunai izskatīšanai. Atsaucoties uz Augstākās tiesas formulēto tēzi, ka "Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība", apelācijas instances tiesa atzina, ka S.I. izvirzītā apsūdzība saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu neveido šā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, jo, izvirzot apsūdzību, bija jānorāda salauztā durvju bloka un slēdzenes vērtība, nevis naudas summa, kura nepieciešama durvju atjaunošanas darbiem. Izskatot lietu no jauna, Daugavpils tiesa ar 2013.gada 2.aprīļa spriedumu konstatēja, ka S.I., izdarot iepriekš minētās darbības, salauzis durvju bloku ar slēdzeni Ls 24,49 vērtībā." *(Sk. Augstākās tiesas Tiesu prakses apkopojuma 9..10.lpp.)*

Ceļot jaunu apsūdzību, prokurore ir ievērojusi Augstākās tiesas prasības un norādījusi automašīnas sabojāto daļu vērtību, kuru apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt, ņemot vērā lietā iegūtos pierādījumus par to, ka automašīnām skrāpējumi tika konstatēti sākot no automašīnas priekšējām durvīm līdz pašai automašīnas aizmugurei (lietas 1.sējuma 7.-8.lapa).

Turklāt ar Augstākās tiesas 2013.gada 28.maija lēmumu tika atcelts nevis pirmās instances tiesas spriedums, bet gan apelācijas instances tiesas lēmums, kas saturēja pretrunīgus secinājumus par bojātās mantas vērtību un cietušajiem nodarītā kaitējuma neapmierināšanas pamatojumu.

Krimināllikuma 185.pantā norādīts uz svešas mantas iznīcināšanu vai bojāšanu, no kā izriet, ka noziedzīgā nodarījuma priekšmets, pirmkārt, var būt kā kustama, tā nekustama manta, ja tai ir lietošanas vērtība, un, otrkārt, manta, kas tiek iznīcināta vai sabojāta, ir sveša manta, proti, tā neatrodas vainīgās personas īpašumā vai likumīgā valdījumā *(Sk. Augstākās tiesas Tiesu prakses apkopojuma 10.lpp.)*.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007.gada 24.aprīļa lēmumā norādīts, ka arī tāds automašīnas virsbūves bojājums, kurš neliedz ar automašīnu arī turpmāk pārvietoties, ir uzskatāms par mantas bojāšanu Krimināllikuma 185.panta izpratnē, jo lietā ir konstatēta nepieciešamība veikt automašīnas remontu tās virsbūves atjaunošanai līdz stāvoklim pirms apsūdzētā darbībām. Likumdevējs nav paredzējis minimālo mantas bojāšanas apmēru, lai personas darbības kvalificētu pēc Krimināllikuma 185.panta *(Sk. lietu SKK-224/2007)*.

Pastāvot šādiem apstākļiem, kvalificējot noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, bojātās vai iznīcinātās mantas vērtībai nav noteicošās nozīmes līdz brīdim, kad noziedzīgā nodarījuma rezultātā tiek nodarīts liels materiāls zaudējums, kas atzīstams par pamatu noziedzīga nodarījuma kvalificēšanai pēc Krimināllikuma 185.panta otrās daļas.

Arī Augstākā tiesa ir norādījusi uz to, ka noziedzīgā nodarījuma priekšmeta vērtību ir nepieciešams noteikt pēc iespējas precīzāk un, pamatojoties uz objektīvām ziņām, gadījumos, kad noziedzīgā nodarījuma priekšmeta vērtība var ietekmēt noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju un lietā pastāv strīds par kvalifikāciju šā iemesla dēļ *(Sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007.gada 12.decembra lēmumu lietā SKK-695/2007)*.

Cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas ar pirmās instances tiesas spriedumu netika apmierinātas, norādot, ka cietušie ne pirmstiesas kriminālprocesā, ne tiesas izmeklēšanas laikā nav iesnieguši remontdarbu izmaksu apliecinājumus vai pirkuma pārdevuma līgumu, ka automašīna pārdota par pazeminātu cenu.

Šāds pirmās instances tiesas secinājums nerada šaubas par apsūdzībā konstatēto zaudējumu nodarīšanu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā. Šādā veidā pirmās instances tiesa, pēc apelācijas instances viedokļa, ir norādījusi uz to, ka Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka

kompensācija par cietušajam radīto kaitējumu ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Krimināprocesa likuma 352.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā ne tikai radīto mantisko zaudējumu apmēru, bet izvērtējot arī citus minētajā likumā norādītos apstākļus. Turklāt Krimināprocesa likuma 351.panta pirmās daļas nosacījumi norāda uz to, ka kompensācijas pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka cietušo kaitējuma kompensācijas pieteikumi tādā apjomā, kādi tie ir norādīti /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē celtajā apsūdzībā par katras konkrētas automašīnas bojāšanas apmēru, būtu apmierināmas, jo nepastāv šaubas par Krimināllikuma 185.panta paredzētā noziedzīgā nodarījuma katra priekšmeta bojāšanas vērtību. Ja cietušajiem ir radušies citi zaudējumi, kas saistīti ar rezerves daļu meklēšanu, remontdarbiem un izejvielu iegādi, vai zaudējumiem, kas radušies ar automašīnas vērtības samazināšanu, noslēdzot pirkuma-pārdevuma līgumu, šādu papildus izdevumu atlīdzību cietušajiem bija pamats pieteikt civiltiesiskajā kārtībā saskaņā ar Krimināprocesa likuma 350.panta trešās un ceturtās daļas noteikumiem.

Pastāvot apstāklim, ka lietā netika iesniegtas cietušo sūdzības daļā par kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu, apelācijas instances tiesa nav tiesīga noteikt kaitējuma kompensācijas, jo saskaņā ar Krimināprocesa likuma 562.panta nosacījumiem apelācijas instances tiesā lieta tiek iztiesāta apelācijas sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros.

Tomēr apelācijas instances tiesa nevar atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu daļā par cietušo pieteikto kaitējumu kompensāciju neapmierināšanu šajā procesā. Augstākā tiesa jau 2007.gada 1.martā ir izskaidrojusi, ka kompensācijas nenoteikšana vai pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas kriminālproces ietvaros neliedz tiesības personai prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā *(Sk.Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 207.gada 1.marta lēmumu lietā SKK-96/2007)*. Kompensācijas pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas saskaņā ar Krimināprocesa likuma 526.panta otro daļu ir paredzēta, taisot lietā attaisnojošu spriedumu. Tātad pirmās instances tiesai bija pienākums nenoteikt kaitējuma kompensāciju nevis neapmierināt šajā procesā. Pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par kaitējuma kompensāciju neapmierināšanu šajā procesā un pieņemams nolēmums par kaitējuma kompensāciju nenoteikšanu.

Pirmās instances tiesa ir noteikusi /pers. F/ sodu atbilstoši Krimināllikuma 35.un 46.panta noteikumiem. Apelācijas instances tiesā jauni apstākļi, kas attiecināmi uz noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, viņa atbildību mīkstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem netika konstatēti. Tomēr, ņemot vērā, ka krimināllietas iztiesāšana ir notikusi, pārkāpjot Krimināllikuma 14.panta noteikumus, jo kopš lietas saņemšanas no Augstākās tiesas 2013.gada 30.maijā lietā ilgstošu laiku netika veiktas aktīvas darbības, kas nodrošinātu savlaicīgu un efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst par iespējamu piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus, nosakot sodu /pers. F/, kurš noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis, būdams nepilngadīgs.

Apelācijas instances tiesa nesaskata pamatu /pers. F/ atbrīvošanai no kriminālatbildības vai soda.

Krimināllikuma 35.panta otrās daļas 5.punkts noteic, ka soda mērķis ir panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kas attiecīgi ir soda speciālās un ģenerālās prevencijas uzdevums.

Ģenerālā jeb vispārējā prevencija vispirms jau izpaužas tādējādi, ka valsts svarīgu interešu aizsardzības nolūkā Krimināllikumā definē atsevišķus noziedzīgus nodarījumus un paredz sodu, kas var tikt piemērots personām par noteikta veida noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Soda paredzēšana par noziedzīgu nodarījumu un tā piemērošana ir valsts nosodošs vērtējums konkrētai rīcībai, norādījums, ka tā neatbilst vēlamajam modelim, kaitē citu personu un sabiedrības ar likumu aizsargātajām interesēm, par ko draud sods, tādējādi brīdinot un atturot no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Speciālās prevencijas kā soda mērķa uzdevums ir panākt, lai notiesātā persona pildītu likumus un neizdarītu jaunu noziedzīgu nodarījumu. Personas attieksmi var ietekmēt pats soda noteikšanas fakts, taču par būtisku faktoru uzskatāma notiesātās personas resocializācija, kuras mērķis ir novērst noziedzīgu nodarījumu recidīvu *(Sk. Uldis Krastiņš, Valentija Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa- Rīga: Tiesu namu aģentūra,2015, 176.lpp.)*.

Ievērojot noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus, /pers. F/ attieksmi pret izdarīto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. F/ nesodīšana par izdarīto ir pretrunā ar Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķa īstenošanu.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta spriedumu atcelt daļā par /pers. F/ pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas noteikto sodu, kā arī daļā par cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju neapmierināšanu šajā procesā.

/pers. F/ pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

Cietušā/pers. H/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušās PSI „Darba medicīna" pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušā/pers. V/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušā/pers. J/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušās/pers. K/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušā/pers. L/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušā/pers. M/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Cietušās/pers. N/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.
Cietušā/pers. P/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.
Cietušās/pers. R/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.
Cietušā/pers. S/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.
Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.
Atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 21.augusta lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. C/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas.
Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2016.gada 9.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Poļakova

Tiesneši D.Dumbre

G.Kveska